

LSS-kommitténs slutbetänkande Möjlighet att leva som andra. Ny lag om stöd och service för vissa personer med funktionsnedsättning (SOU 2008:77)

Förvaltningschefer eller motsvarande för habiliteringsorganisationer inom Sjulänssamverkan (landstingen i Dalarna, Gävleborg, Sörmland, Uppsala, Värmland, Västmanland och Örebro) överlämnar härmed ett gemensamt remissvar. Svaret avser inte förslaget i sin helhet utan delar som vi förvaltningschefer bedömt påverkar habiliteringsorganisationerna och målgrupperna mest.

Det är känt att LSS-kommitténs uppdrag har varit omfattande. När det gäller frågan om insatsen rådgivning och annat personligt stöd som landstingen ansvarar för, så gör vi bedömningen att frågan prioriterats lågt av kommittén. Vi är skarpt kritiska till många av de slutsatser som kommittén gör och anser att en ordentlig analys saknas.

Det riktade statsbidraget

Kommitténs uppföljning av LSS statsbidragen saknar många kvalitativa aspekter. Utifrån syftet med statsbidragen är vi förvånade över de slutsatser, som utredningen kommer fram till. Det gäller även slutsatser om personkrets 3 som det riktade statsbidraget var avsett för, har fått insatsen rådgivning och annat personligt stöd då kommittén endast redovisar antalet beslut. Hänsyn till den sammantagna målgruppen för LSS saknas, liksom beskrivning kring vad som hänt sedan 1994 och vad kommitténs förslag får för konsekvenserna blir för personer med funktionsnedsättning. Det är rimligt att personkretsen för LSS kan begära att regering och riksdag har en total bild av konsekvenserna innan man fattar beslut. Reduktionerna kommer med all sannolikhet att i de flesta landsting hamna i habiliteringsorganisationerna och därmed direkt drabba personer med funktionsnedsättningar. En sådan utveckling har p.g.a. reduktionen av det riktades statsbidraget redan skett eller planeras att ske i flera av våra landsting.

Vill regering och riksdag i handling visa att man värnar om människor med omfattande funktionsnedsättningar och därmed stora behov, ska man även fortsättningsvis rikta statsbidraget till denna grupp. Vi ställer oss frågande till varför regering och riksdag önskar göra skillnad på olika grupper av människor med funktionsnedsättningar. Det riktade statsbidrag ges till psykiatri för de med psykiska funktionsnedsättningar men inte till dem med fysiska och psykiska funktionsnedsättningar inom habiliteringsorganisationerna.

Vi delar därför inte SKL:s uppfattning att statsbidraget skall vara generellt eftersom det då inte kommer riktas till habiliteringsorganisationernas målgrupp som i huvudsak omfattas av personkretsen för LSS.

Det framgår av kommitténs förslag att landstingen inte har kunna redovisa hur de använt det riktade statsbidraget. Det kan finnas flera förklaringar till det. Vi som arbetat inom organisationer som tagit del av statsbidraget vet att socialdepartementet varit otydlig när det gäller hur man vill att landstingen skulle redovisa. Inom de flesta landsting har t.ex. antalet beslut aldrig setts som en indikator på att statsbidraget använts rätt. Kommittén har dragit slutsatser endast utifrån redovisade beslut och inte tagit hänsyn till organisation och resultat.

Slutsats: En ordentlig konsekvensanalys saknas och därför ska det riktade statsbidrag för LSS behållas precis som det varit tidigare.

Huvudmannskapet för LSS

Vi delar helt kommitténs uppfattning att det är kommuner och landsting som är huvudmän för LSS. Det är ideologiskt viktigt utifrån den inriktning handikappolitiken har. Viktigt att även funktionsnedsatta ses som medborgare i sin kommun/landsting och får sin tillgång till vård och service där precis som andra medborgare. Människor med funktionsnedsättningar ska inte uppfattas som undantag. De har samma behov som andra människor men de behöver specifika insatser för att tillgodose behoven.

Registerkontroll

Det är bra att registerkontroll sker av personal som skall arbeta med barn. Erfarenheter från arbete med vuxna med funktionsnedsättningar visar att även de vuxna är utsatta dvs. de löper en större risk att utsättas för övergrepp. Det är därför viktigt att registerkontroll sker av personal som ska arbeta med människor med omfattande funktionsnedsättningar oavsett ålder.

Förtydliganden av rättighetslagstiftningen

Det är naturligtvis oerhört viktigt att en rättighetslagstiftning fungerar. En förutsättning för det är att det finns en tydlighet både vad gäller insatser och vilka som kan få del av dessa insatser. Det finns två områden där risken är stor för att det görs stora skillnader i bedömning över landet. Det gäller personkrets 3 som behöver förtydligas. Det finns inte med i kommitténs förslag.

Ett förtydligande har man dock gjort vad gäller rådgivning och annat personligt stöd men tyvärr inte tillräckligt. Det är fortfarande omöjligt för oss ansvariga för habiliteringsorganisationerna att veta vad ingår i det särskilda expertstödet som inte habiliteringsorganisationerna utför. Det är vår uppfattning att det särskilda expertstödet ges idag som en HSL-insats av habiliteringsorganisationerna. Kommittén måste här ägna mer arbete åt att verkligen förtydliga denna insats enligt LSS.

2009-01-15

3

Individuell plan

Bra att ändra till en skyldighet att erbjuda istället för att den enskilde ska begära. Det också bra att ansvaret för planen är kommunalt eftersom flertalet av de insatser personkretsen kan behöva ofta är kommunala.

Eva André
Sörmland

Cajse-Marie Lindqvist
Uppsala

Lena Dahlman
Västmanland

Margareta Weiåker
Gävleborg

Maja Gilbert
Dalarna

Christina Gullberg
Örebro

Maritha Sundberg
Värmland